

Sygn. akt III A Uz 5/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Irena Różańska – Dorosz (spr.)

Sędziowie: SA Elżbieta Kunecka

SA Barbara Ciuraskiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.

o emeryturę

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 29 listopada 2011 r., sygn. akt VIIU 1255/11

p o s t a n a w i a:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy odrzucił apelację wnioskodawcy od wyroku tego Sądu z dnia 11 października 2011 r., wskazując, że wnioskodawca nie uzupełnił wszystkich braków formalnych apelacji, do których został wezwany, a mianowicie nie podpisał własnoręcznie apelacji, tj. pisma z dnia 9 listopada 2011 r., wobec czego, zgodnie z art. 370 k.p.c. apelacja podlegała odrzuceniu.

Wnioskodawca złożył zażalenie na powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu wskazał, że w odpowiedzi na kolejne zarządzenie Sądu, ponownie złożył wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w dwóch egzemplarzach z własnoręcznym podpisem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 368 § 1 k.p.c. apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto między innymi zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy w części (pkt 1), zwięzłe przedstawienie zarzutów (pkt 2), uzasadnienie zarzutów (pkt 3), powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed

sądem pierwszej instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynika później (pkt 4) oraz wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia (pkt 5).

Wskazane wyżej braki tego pisma podlegają uzupełnieniu na wezwanie sądu.

W sprawie wnioskodawca w terminie złożył wniosek o doręczenie mu wyroku wraz z uzasadnieniem, przy czym jeszcze przed otrzymaniem orzeczenia, w dniu 29 października 2011 r. złożył w Sądzie Okręgowym pismo wraz z jego kserokopią, które zostało przez Sąd Okręgowy potraktowane jako apelacja od wyroku z dnia 11 października 2011 r. i w związku z tym Sąd ten wezwał wnioskodawcę o uzupełnienie środka odwoławczego przez złożenie wniosku o zmianę lub uchylenie zaskarżonego wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenie w dwóch egzemplarzach oraz uiszczenie opłaty od apelacji w kwocie 30 zł i nadesłanie dowodu wpłaty w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie wnioskodawca w terminie złożył pismo, w którym stwierdził, że składa apelację od oddalonego wyroku i uzupełnia pismo z 29 października 2011 r. w następstwie zarządzenia Sądu Okręgowego z dnia 3 listopada 2011 r. Przedmiotowe pismo było podpisane, ale zostało złożone w formie kserokopii w dwóch egzemplarzach.

Zarządzeniem z dnia 16 listopada 2011 r. wnioskodawca został ponownie wezwany do uzupełnienia braków formalnych apelacji przez złożenie wniosku o zmianę lub uchylenie wyroku wraz z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia w dwóch egzemplarzach oraz do jej własnoręcznego podpisania w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia, przy czym Sąd ten nie sprecyzował, które pismo jest dotknięte tymi brakami.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie wnioskodawca w terminie złożył dwa egzemplarze pisma, w którym złożył wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku. Pisma te były kserokopiami, ale zawierały dodatkowy podpis wnioskodawcy wykonany tuszem długopisowym.

Sąd Okręgowy odrzucił apelację A. M. wskazując, że nie uzupełnił on braków formalnych apelacji, do których to został wezwany, a mianowicie nie podpisał własnoręcznie środka odwoławczego z dnia 9 listopada 2011 r.

W ocenie Sądu Apelacyjnego stanowisko Sądu I instancji nie zasługuje na akceptację. W pierwszej kolejności zauważyć należy, że Sąd Okręgowy potraktował jako apelację już pismo wnioskodawcy z dnia 29 października 2011 r. i do uzupełnienia tego właśnie pisma wezwał po raz pierwszy A. M.. Kolejne zarządzenie, dotyczące uzupełnienia braków formalnych apelacji, zostało natomiast sformułowane po sporządzeniu przez wnioskodawcę kolejnego pisma z dnia 9 listopada 2011 r. (wysłanego w odpowiedzi na wezwanie z 3 listopada 2011 r.), które co prawda było własnoręcznie podpisane przez wnioskodawcę, ale stanowiło kserokopię. W ocenie Sądu Apelacyjnego, fakt potraktowania przez Sąd I instancji tak naprawdę dwóch pism jako apelacji oraz brak jasnego i czytelnego wskazania w drugim zarządzeniu, które pismo miało podlegać uzupełnieniu spowodowało na tyle niejasną dla wnioskodawcy sytuację, że mógł on być przeświadczony o dopełnieniu wszystkich wymagań, które stawiał przed nim Sąd.

W tej sytuacji nie było podstaw do odrzucenia środka odwoławczego z powodu nieuzupełnienia braków formalnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

R.S.